

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 5. Sacerdos sit castus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

Ji, qui ad sanctissimum sacrificium veniunt, expiati esse debent etiam ab extremis animi visionibus; atque illius similitudine, quoad ejus fieri potest, accedere. S. Dionysius Areop. l. de coel. hier. p. 2. c. 3.

Clerici sacri Ordinis esse debent typus, & imago, celestium. Episcopus quidem debet esse typus Dei: Presbyter tenere debet sedem, & locum, Seraphicum; Diaconus verò Cherubicum. Doctrina Nicæna de Clericis sacri Ordinis.

Quantâ inter sese differentiâ homines rationis usum habentes, & bruta ratione carentia, dissident; tantum sanè discrimen inter eum, qui pascit; atque eos, qui pascuntur, esse velim; ut nè majus etiam exigam. S. Chrysost. l. 2. de Sacerdotio.

Quasi communis quidam totius orbis Pater Sacerdos est. Dignum igitur est; ut omnium curam agat, omnibusque provideat: sicut & Deus, cujus ministerio servit, & fungitur vice. Id. hom. 6. in 1. Timoth. c. 2.

Sacerdotem facit intelligentia; & vitæ, & morum, integritas, S. Nilus in paranesi.

Quid est dignitas in indigno, nisi ornamentum in luto? Et ideo cunctos, qui sacri altaris suggestu eminent, tantum excellere oportet merito, quantum gradu. Salvianus ad Eccl. Cathol. l. 2.

Dispensator divini verbi, & celestis doctrinæ protogator, qui ante Dominum stat jugiter, versatur inter altaria semper, neque à Dei oculis recedit unquam: qui peccatorum causas, dolores populi suscipit, offert, ingerit preces; accipit, refert, restituit impetrata: ex homine totus in Angelum substitutus, non potest, nisi in ipsâ Dei facie, inter Sanctorum sancta, peccare: ut inde sibi sumat crimen, unde aliis veniam consueverat reportare. S. Chrysost. l. 26.

Hic est panis Sacerdotum, gloria Dei. Gloria Dei, ô anima sacerdotalis, panis tuus est. Si extra gloriam Dei aliquid quæris, oblita comedere panem tuum, siliquis porcorum vesceris. Petrus Cell. de pane Mercenariorum c. 20.

Sacerdos, id est, sacer Dux, populum per bona exempla ad vitam æternam ducendo. Vel sacra dans. Vel sacra docens. S. Thom. Aqu. de S. Nicolao.

Verè humanâ voce explicari non potest, cum quanta devotione confici, cum quanta cautela dispensari, cum quanta devotione suscipi, debet corpus Christi. Blesens. ep. ad Richardum London. Ep.

Sacerdotem hoc sentire oportet, quod & in Christo Jesu: non solum, ut se per humilitatem exinaniat; sed, ut crucifixionem Domini representans, stigmata ejus portet in corpore suo; & in ara cordis seipsum Domino crucifigat. Id. ep. 123.

Considerandum est, quare populus differentî modò resalutat: non enim dicit, *Dominus sit tecum*, vel aliquid hujusmodi, sed dicit, *& cum spiritu tuo*: quia Sacerdos stans ante altare totus debet esse in spiritu: stans enim ad aram, nihil debet esse, nisi spiritus; & nihil sentit. *Polyanth. Sacra. Tom. II.*

tire de corpore, vel sollicitudine sæculi. S. Albertus M. tr. 2. de Missa c. 2. lic. F.

Omnia, quanto plus appropinquant suo principio, tantò sunt puriora, & perfectiora; sicut angeli præ corporibus celestibus: sic rivulus propinquior fonti: sic, qui plus Christo appropinquant, sacerdotes. Broymard Sacerdos.

§. V.

Sacerdos sit castus.

ANte omnia sacerdos, qui divinis assistit altaribus, castitate debet accingi. Orig. hom. 4. in Levit. oportet omni prorsus castitate sacerdotem ornatum esse. S. Chrysost. hom. 2. de pat. Job.

Qui Dominicum Corpus pollutis tractare manibus non veretur, crucifigentium JESUM particeps esse convincitur. B. Petrus Dam. opusc. contra infectum Clericor. c. 2.

Si mundis attingi manibus volebat positus in præsepio, quantam Corpori suo nunc vult adesse munditiam jam in paternæ majestatis gloria sublimatus? Et qui prædicator constitutus es castitatis, non te pudet servum esse libidinis? Veniet, veniet profectò dies, imò nox; quando libido ista tua vertatur in picem, quâ se perpetuus ignis in tuis visceribus in extinguihiliter nutriat; & medullas tuas, simul & ossa, indefectivâ conflagratione depascat. B. Petrus Dam. ep. 6. ad Nicolaum II. P.

Qui puritatis auctori impurò corde, & corpore, ministrantes, non verentur stare angelum Domini, qui secet medios, & disperdat; sed omnino audent agni immaculati sacras contingere carnes, & intingere in sanguine Salvatoris manus nefarias; quibus paulò antè carnes, prohi dolor! meretricias attraxerunt. S. Bernardus de verbis Petri: ecce nos reliquimus omnia.

Sicut membra, quæ sunt in capite, si pulchra fuerint, cæterorum membrorum, quæ vestibus conteguntur, foeditatem excusant: ita & illi, qui per sacerdotalem honorem membra capitis Ecclesiæ esse noscuntur, plebis negligentia foeditatem suâ castitate decorant. Et è contrario, nihil tam deformè, tam abjectum, in Ecclesiæ corpore, nisi cum supradictis membris turpissima vita, vel fama, cernitur. Aponius l. 3. in Cant.

§. VI.

Sacerdotum aliæ virtutes.

SAcerdos habebit pellem ejus. Levit. 7. 8°. Pellis est symbolum patientiæ, ut patet Job¹ 2. 4. & 19. 20. quæ sacerdotis propria est virtus, & vestis. Ità Ilychius apud Cornelium hic.

Mille clypei pendunt ex ea. Cant. 4. 4. Clypei arma sunt defensiva, non offensiva. Denotant: sacerdotes ad sacerdotium non esse vocatos, ut quem offendant; sed omnes defendant. Bessius Dom. 3. Pent.

Arborem fici habebat quidam. Luc. 13. 6. Quis agricola intercessor? audi S. Gregor. Nyss. Or. in mulierem peccatricem: alienus à cædendi acerbitate sacerdos esse debet; tanquam promptus, & paratus, ad excolendam humanitatem. *Eccc* *tatem*